Ч. 69 Середа 27 марта (9 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Заколот в Туреччині).

Вчера по полудни відбула ся конференция провідників німецких клюбів. Після виданого комунікату присутні на конференциї здали справу о вражіню, яке викликало послїдне голосоване в справі цельской ґімназиї. Ті члени конференциї, котрі в послїднім часї мали нагоду зіткнути ся з президентом мінїстрів, реферували також о тім, як розуміє і оцїнює правительство теперішне політичне положене. Відтак відбула ся довша нарада, серед котрої однодушно висказано, що теперішне положене дуже поважне. Члени конференциї приймили до відомости всї іфорнациї і здадуть о них своїм клюбам справу.

Нинї розпочинає ся дальше парляментарна робота. Всї клюби зібрали ся вже у Відни. Німецка людова партия, що найбільше побиває ся за справою голосованя над цельскою ґімназиєю, відбула вчера засїдане. Насамперед обговорено послїдні політичні події і ухвалено вступити на дорогу найострійшої опозициї та витревати на ній доси, доки не буде дана запорука, що шкоди зроблені Німцям будуть направлені. Всї німецкі сторонництва повідомлено о тій ухвалї.

Неспокої в Македонії і Альбанії прибирають вигляд оружної ворохобнї. В обох тих провинциях численні, добре уоружені ватаги нападають на міста, граблять Турків і виступають до борби з турецкими залогами. В Македонії кермує революцийним рухом б. презес болгарско-македоньского комітету Сарафов, котрого софійский суд засудив на вязницю за кілька політичних убийств, і тому він мусїв уступити зі свого становища в згаданім комітеті. Однак він оснував новий комітет, вже зовсїм тайний, і сам скриває ся так скрито, що навіть не знати, де він перебуває: чи в Болгариї, в Румелиї, чи в Македонії. Знають про него лише тілько, що він є провідником революцийного руху. — В Альбанії деякі околиці вже загорнули ворохобники в свою власть. З Ипеку турецкі власти мусїли утечи. Для скріпленя революцийного руху підпирають Альбанцї македоньских Славян в їх свободолюбних змаганях, хоч взагалі они не прихильні до Славян. Через альбаньскі пристани над Адрийским морем довозять оружиє і мунїцию для всїх зревольтованих околиць Туреччини. — Австрия і Росия придержують ся строго своєї умови що-до бальканьских справ, примушують Порту до усмиреня революциї, однак при тім поручують їй обходити ся умірено з населенем. З Царгорода доносять, що в тім напрямі амбасадори Австро-Угорщини, Росиї і Анґлії зробили вже представленя Портї. Розсївана берлиньскими дневниками поголоска, немов би росийский амбасадор Зиновєв запротестував против висилки війск до Македонії і Альбанії, показала ся неправдивою і єї заперечено з Царгорода.

Туреччина вже вислала 35.000 війска в зревольтовані провинциї, а власне за згодою амбасадорів поклакала ще з Малої Азиї 40-тисячний корпус на Балкан. — Так само заперечено байку, немов би Росия намірила розтягнути свій протекторат над Арменїєю, а Австрия над Македонїєю. Обі ті державн зовсїм не думають в той спосіб розбирати Туреччину, бо то зовсїм неможливо. Противно сї держави самі заохочують Туреччину, щоби з енерґією виступила на Балканї задля удержаня там супокою. — Однак всї ті півурядові комунїкати, не користні для балканьских Славян, не зможуть відай здержати ворохобнї, яка вже розъярила ся і Европа стане знов сьвідком кровавого походу турецкого місяця по трупах славяньских християн, що вже стілько разів зривали ся надармо, щоби скинути з себе турецке ярмо, котре єсть вже неприродним в Европі і соромом для неї перед лицем XX. століття.

Новинки.

Львів дня 8-го цьвітня 1902.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** оповіщує: На підставі розпорядженя ц. к. Мінїстерства торговлї з дня 15 марта 1902 ч. 13010, подаєсь отсим до загальної відомости, що посилки містячі в собі товари з цукру, кандизовані овочі і т. н. в цїли уникненя спізненя при доручуваню увільнені суть від поступованя цлового при впроваджуваню до сполучених держав Великої Британїї, однак лише тогди, коли докладно поданий єсть в декларациї цловий тягар і рід вмістимости.

---

44) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Так говорив він кілька хвиль, то напоминаючи, то висказуючи нагану, і закінчив свою бесїду тим, що задля великого чуда, яке сему дневи надає особливої сьвятости, буде дуже лагідно поступати. Задля приміру, сказав він, не може пустити всего безкарно, і став тепер сам допитувати ся, хто їх намовив до того вчинку. Лиш той один, однїсенький буде покараний.

Ледви що він то вимовив, як князь Рамері виступив, і сказав чемно:

— Ми то знаємо, сьвятий отче, що зробили нерозважну дурницю, а менї жаль того подвійно, бо то я все то придумав і намовив других до того. Я дуже люблю Пентаура, і по тобі нема такого другого в Сетівім домі.

Лице Амені'го насупило ся, і він сказав на то гнївно:

— Ученики не мають права висказувати свій суд об учителях, та й ти так само. Як би ти не був сином короля, що панує над Єгиптом як Ра, то я би покарав твою неровагу прутом. Але менї супротив тебе звязані руки, а все таки мушу я їх всюди і завсїгди рушити, коли сотки менї повірених не мають потерпіти.

— То покарай мене! — відозвав ся Рамері. — Коли я зробив яку дурницю, то й готов видержати єї наслїдки.

Амені подивив ся з прихильностию на живого молодця, і був би охотно подав єму руку та погладив по его кучерявій голові, але кара, яку він придумав для Рамері'го, мала послужити до висших цілий, і длятого не хотів допустити до того, щоби благородне чувство, яке в нїм відозвало ся, спинило єго у виконаню добре обдуманого єго наміру. Длятого відповів він князеви зі строгою повагою:

— Я мушу тебе покарати, і покараю, та й роблю то, коли тебе прошу, щоби ти ще нинї забрав ся із Сеті'вого дому.

Князь поблїд; а Амені говоряв добротливо дальше:

— Я не виганяю тебе з ганьбою з посеред нас, лиш прощаюсь дружно з тобою. За кілька недїль ти би й так покинув наше заведенє і переніс ся до табору, де вправляють ся борці на возах, бо така воля короля, котрому нехай процвитає жите, благо і сила. Я не в силї покарати тебе иншим способом, як лиш таким Подайже менї тепер руки; з тебе буде здібний мужчина, а може й великий герой на війнї.

Князь, що стояв перед Амені'м, не сподївав ся такого, і не подав єму руку. Тогди приступив єрей до него, і сказав:

— Ти-ж сказав, що готов взяти на себе наслїдки твоєї дурости, а синови короля годі не додержати слова. Перед заходом сонця відведено тебе із сьвятинї.

Єрей відвернув ся від молодця, і вийшов із шкільного подвіря.

Рамері споглядав за ним. Єго лице було дуже поблїдло а губи аж посинїли.

Нїхто з єго товаришів не важив ся приступити до него, бо кождий думав собі, що годі легкодушно перешкаджати тому, що діяло ся в души молодця.

Нїхто анї словом не відозвав ся, але всї споглядали на него. Він то зараз спостеріг, і старав ся стямитись, та відозвав ся відтак щиро, подаючи руку Анані і ще якомусь другому приятелеви:

— Не вжеж я такий злий, що мене так спосеред вас викидають, і мому батькови роблять такий смуток?

— Ти не хотів подати руки Амені'му, — відозвав ся Анана. — Идиж за ним та подай і проси, щоби не був так строгий, а він тебе може лишить в заведеню.

Рамері не сказав на то більше нїчого, лиш „нї“. Але то „нї“ було таке рішуче, що всї, котрі єго знали, зміркували, що він не відступить від свого.

Заким ще сонце зайшло, він покинув школу. Амені поблагословив єго, сказав єму, що він, коли буде сам колись приказувати, зрозуміє єго строгість, та позволив другим

В тій цїли пожаданим есть, щоби в деклярациях цлових докладно подане було, з чого зміст посилки складае ся, іменно, чи з виробів цукрових (Sugar-Confectionery), чи чеколядових (Chocolad-Confectionery) чи також і з конфітур (Preserved fruits), як неменше, який есть тягар netto товару, взглядно, наколиб більше родів товару містилось в тій самій посилцї, який есть тягар netto кождого рода з осібна.

— **Вечерок „Сокола“,** який відбув ся в недїлю у Львові, випав взагалї дуже добре. Вправи ґімнастичні, як і продукциї хоральні і музикальні, удали ся як найлїпше. Дуже сподобав ся спів п. Лопатиньскої. Публики на вечерок зібрало ся досить.

— **Знущанє ся над зьвірятами.** Видїл галиц. товариства охорони зьвірят, хотячи виробити собі докладне понятє, як люди в Галичинї обходять ся зі зьвірятами, розіслав обіжник, що-до копий скота червеного і чорного, безрогів, псів, котів а вкінци птиць.

— **Намірена крадіж в податковім урядї.** З Галича доносять, що онагди в ночи до уряду податкового в Блудниках вломили ся невислїджені злодїї і хотїли забрати стоячу там зелїзну скриню з більшою готівкою і паперами вартістними. Сполошені однакож нічним сторожем, лишили скриню на місци і втїкли.

— **Проба поїзду.** Минувшого тиждня відбула ся проба їзди поїзду поспішного з Перемишля до Львова, котрий мав переїхати 90 кільометрів на годину. Результат проби був 94 кільометрів на годину. Машина при тім поїздї була та сама, якої уживае ся до поїзду блискавичного і на цїлій просторони зміцнено длятого шлях зелїзниції. Тепер мають відбувати ся проби: Перемишль-Ряшів, Ряшів-Тарнів, Тарнів-Краків. Проби ті відбувають ся на порученє Мінїстерства зелїзниць, котре наміряе в найблизшім часї завести поїзд „Express-Orient“ з Відня до Одесси via Львів, іменно 90 клм. на годину.

— **Незвичайний подарунок** лишили Франтїшцї Соколовскій, замешкалій при ул. Болотній ч. 18 супруги Павло і Софія Пательнїк. Спровадивши ся до неї дня 1 с. м. на спільне мешканє, лишили їй своїх четверо дїтий і щезли ще того самого дня зі Львова не знати де.

— **В справі уживаня руского язика на львівскім унїверситетї** оповістив ректорат того унїверситету в урядовій Gazet-ї Lwowsk-ій таке поясненє: На початку сего року академичного вибрав академичний сенат на засїданю з д. 21 жовтня 1901 комісию, котра мала з огляду на піднесені рускою молодіжию жаданя, розглянути обовязуючі приписи і поробити відповідні внесеня. Та комісия, поспитавши о погляд професорів права, предложила сенатови три внесеня, а то: 1) аби книга зголошень (індекси) були друковані в язицї латиньскім, а лиш зміст викладів можна вписувати до них в тім язицї, в котрім суть подані в списї викладів, то есть польскі по польски, рускі по руски, і т. д.; 2) всї инші унїверситетскі друки будуть польскі, з вимком підручних катальоґів і кольоквіяльних сьвідоцтв, котрі мають бути друковані в язицї викладовім дотичних професорів; 3) на подання студентів буде сенат відповідати в язицї, в якім внесено поданє. Ті внесеня ухвалив сенат на засїданю з дня 27 січня 1902, а мінїстерство просьвіти затвердило їх в цїлій основі рескриптом з дня 10 марта 1902 ч. 583, додаючи, що не уважае відповідним змінити постанов що-до урядового польского язика.

— **Рускі виклади** в лїтнім півроцї 1901/2 на фільософічнім видїлї львівского унїверситету заповіли: Проф. Грушевский: „Україна в XVII—XVIII в.“ (1 год. тиждневo). — „Велике князівство литовске в XIV—XV в.“ (4 год. тиждневo). — „Історичні вправи“ (1 год. тиждневo). — Проф. др. Студиньский: „Драматична лїтература XVII і XVIII в.“ (продовженє з повторенєм попередно взятого материялу) (4 год. тиждневo). — „Фонетика церковно-славяньскої мови з поглядом на староруску звучню“ (2 год. тиждневo). — „Лїтературні вправи“ (1 год. тиждневo). — Проф. др. Колесса: „Історія українськoї лїтератури XIX в. від Шевченка“ (2 год. тиждневo). — „Вступні відомости з обсягу історичної граматики україньско рускої мови“ (2 год. тиждневo). — „Практичні вправи з обсягу україньско-рускої мови і лїтератури“ (1 год. тиждневo). — „Семінар для україньско-рускої фільольоґії“. (Читанє вибраних творів старинного і нового україньско-руского письменства і мови, оцінюванє розправ наукових) (2 год. тиждневo). — На рускім лекторатї ґімназияльний професор Кокорудз заповів: Віддїл I (для початкуючих). Наука правописи, письменні вправи, читанє (2 год. тиждневo). — Віддїл II (для тих, що в науцї вже поступили). Про властивости рускої мови в порівнаню з польскою мовою, перекладанє текстів правничого змісту з польскої мови на руску (2 год. тиждневo).

— **Любовна траґедия.** Капітан гонведів, Альберт Чапп, професор Академії познакомив ся був недавно тому з донькою войскового пенсіонїста Оґіді, котрий мешкав в Будапештї з двома доньками. Вислуженнна его виставала ледви на удержанє житя. Донька Оґіді'го Іда була книговодницею у Відни а заощадивши там кількасоткорон перенесла ся до Будапешту і мешкала при батькови. Капітан Цапп залюбив ся в Ідї і незадовго мало відбути ся весїлє. Але що Цапп не міг зложити войскової кавциї, то постановив виступити з войска і старати ся о посаду цивільну. Однакож ему не удало ся вишукати такої посади. На великдень мав він на короткий час виїхати до свояків, але він замість поїхати до них, поїхав до Ріки (Фіюме) і там застрілив ся. Позаяк листи від него не надходили, звідувала ся Іда Оґіді в академії про Цаппа. Там довідала ся о его самоубийстві. Вість та довела єї до розпуки. Молила ся через цїлий день а вечером отроїла ся.

— **Самоубийника,** котрий перед кількома днями відобрав собі житє в готели варшавскім у Львові, вже розпізнано. Єсть ним І. Красуцкий учитель народний з Любачева. Причиною самоубийства були злі відносини материяльні, котрі довели его до процесу судового і дисциплїнарного. Покійник взяв то собі так дуже до серця, що по одержаню акту обжалованя виїхав до Львова і тут відобрав собі житє.

— **Самобуйство.** Іван Скровачевский, адюнкт податковий в Камінцї струмиловій відобрав собі житє через повішенє.

ученикам відвести его аж до ріки. Пентаур попрощав ся з ним сердечно на брамі.

Коли Рамері сидів в будцї на своїй золотій лодцї сам один зі своїм справником двірским, чув, що очи заходять ему сльозами.

— Чей же мій князь не плаче? — спитав урядник.

— Та чого? — відозвав ся королевич різко.

— А то менї так здавало ся, як би мому князеви сльоза покотила ся по лици — відповів справник.

— То з радости, що я видобув ся з тої лапки — сказав Рамері, вискочив на беріг і в кілька хвиль опісля був вже коло своєї сестри Бент-Анати в палатї фараонів.

Глава девята.

Сей день, повен подій мав принести не одну несподіванку не лиш жителям міста померших, але також і горожанам Теб.

Панї Катуті по безсонній ночи встала раненько. Неферт вернула пізно домів, оправдала ся, длячого так спізнила ся і розповіла коротко своїй матери, що єї Бент-Анат так довго задержала а відтак наставила їй чоло до поцїлунку на добраніч.

Коли вдовиця хотїла зайти до спальнї, а Нему засьвітив був лямпу, прийшла їй на гадку тайна, котра мала віддати Паакера в руки намістника. Она приказала карликови розповісти, що він знае, а малий наконець хоч дуже нерадо, побоюював ся о свою матїр, розповів, що могар дав его господини Неферті напити ся половину любовного напитку, а другу половину мае ще у себе.

Ще перед кількома годинами була би та вість розгнївала і перепудила Катуту; але тепер она, що правда, відказувала на могара, однакож опісля спитала чим скорше, чи такий напиток може дїйстно що вдїяти.

— А вжеж, що може — відповів карлик — як би его весь випити, але Неферт випила лиш половину.

Пізною порою зайшла Катуті до своєї спальнї роздумуючи о шаленій любови Паакера, невірности Мени та о зміні в Неферті, а коли лягла на постїль, то єї мучили тисячні здогади, обави і страх та занепокоїла ся тим, що у єї доньки змінило ся то чувство, котре повинно було бути ненарушиме і вільне від всїх впливів, чувство любови дитини для своєї матери.

Скоро лиш сонце зійшло, пішла она до домашної каплиці, принесла жертву статуї свого помершого чоловіка, що представляла Озіріса, поїхала відтак до сьвятинї, молила ся там, а мимо того, коли вернула, ще не застала своєї доньки в отвертій сьвітлици, де звичайно снїдали.

Катуті любила бути сама і длятого не противилась тому, що єї донька любила в своїй затемненій комнатї спати аж до пізної пори в день.

Коли Катуті бувало поїхала до сьвятинї, то єї донька любила випити на постели горнятко молока, відтак казала себе убирати і коли матїр вертала, то заставала молоду жінку на верандї.

Нинї мусїла Катуті сама одна снїдати, але коли трохи перекусила, то накрила снїданок Неферти, пшеничну паланичку і трохи вина в срібній чарцї тоненьким полотенцем, щоби не нападало пороху і мухи не присїдали, а відтак пішла до доньки до спальнї.

Коли застала єї порожну, перепудила ся; але зараз довідала ся, що Неферт лиш ранше як звичайно казала занести ся до святинї.

Зітхнувши глубоко вернула назад на веранду, щоби там приняти свого сестрінка Паакера, котрий прийшов був з двома прекрасними китицями цьвітів [1]), котрі ніс за ним его невільник, і з псом, що належав до его батька, і хотів звідати ся, як мають ся его тета і єї донька.

Він сказав, що велїв одну китицю для Неферти, а другу для єї матери.

Від коли Катуті довідала ся, що Паакер ужив любовного напитку, набрав він в єї очах нового значіня.

Ніякий молодець з того стану, до котрого він належав, не був би дав ся так опанувати пристрасти для якоїсь женщини як отсей чоловік, котрий з непохитною силою волї стремів просто до своєї цїли, і не лякав ся нїякого способу, щоби єї осягнути. Могар, що виріс був в єї очах, котрого слабі сторони она знала, і на котрого она привикла дивити ся з гори, станув нараз перед нею як би якийсь новий, майже зовсїм чужий чоловік, котрий би міг був ратувати своїх приятелів, а для своїх ворогів міг бути безпощадним противником.

То все розважила она собі в кількох хвилях. Тепер глянула она по присадкуватій і костистій поставі свого сестрінка і їй впало в очи, як він і з поверховности зовсїм не подібний до свого високого, стрункого і хорошого батька. Она-ж нераз подивляла руки свого покійного шурина, котрі прецї так само уміли ловити за за меч; а у его сина були они широкі і неблагородної форми. Підчас коли Паакер розповідав їй, що він буде мусів незадовго вибирати ся до Сирії, она мимо волї слїдила за рухом тої руки, котра часто сягала за пояс як би там хотїла щось укрити. То щось була подовгаста алябастрова фляшинка з любовним напитком. Катуті добачила єї і поблїдла, коли зачала здогадувати ся, що в нїй може бути.

Та й проводир добачив то якесь занепокоєнє своєї тети і з сочувством відозвав ся до неї:

— Виджу по тобі, що тобі щось хибує. Настоятель стаднин Мени в Гермонтіс був

---

[1]) З'ображеня на памятниках поучають, що в стародавнім Єгиптї зовсїм так само як і у нас приношено китиці цьвітів в дарунку на знак дружної прихильности.

— **Підозріних о убийство** робітника Юліяна Ганку і Розалію Тимен арештувала поліция. Ще дня 30 марта с. р. знайшов був поліцийан на т. зв. гетьманьских валах чоловіка безпритомного, а не могучи привести его до намяти, забрав на дорожку і відвіз на стацию ратункову. Тут пізнали, що він до безтяму пяний та відставили до міского арешту, щоби він там переспав ся. Показало ся, що то був муляр Мариян Палас. Коли він і на другий день не опритомнів, відставлено его до шпиталю, де і помер. Секция тіла виказала, що він мав так провалену голову, що аж чашка була розпукла ся. Тепер розпочало ся доходжене судове, котре ось що викрило. Коли мати Паласа розпізнала тіло сина, показало ся, що він був коханком Розалії Тимен, котра рівночасно любила ся і з Ганкою. Ганка служив 9 літ у войску, а радше пересидів в гарнізоновім арешті. Через той час Розалія була вірною Паласови. Але коли Ганка вийшов з войска, Розалія хотіла позбути ся Паласа, а що то її не зовсім удавало ся, то Ганка мав постановити собі упорати ся раз на завсігди з Паласом, що нїби й мав зробити згаданої ночи. Єсть длятого підозріне, що він насамперед підноїв Паласа, а відтак чимсь твердим вдарив его по голові, а Розалія Тимен мала єму в тім помагати.

Телеґрами.

Відень 8 цьвітня. Wiener Ztg. оповістила розпорядженє міністерства з 6 цьвітня с. р., силою котрого виїмкові зарядженя для Триєсту і околиці знесено. Рівночасно знесено там і доразові суди.

Льондон 8 цьвітня. Кіченер доносить телеґрафічно, що военний суд увільнив бурского ґенерала Круйцінґера від одвічальности. Круйцінґера буде уважати ся за звичайного военного полоненого.

Будапешт 8 цьвітня. З Софії доносять, що болгарске правительство веліло обсадити македоньску границю сильними віддїлами войска.

Рим 8 цьвітня Часописи доносять, що сего літа зїдуть ся в Карльсбаді міністри: Прінетті, Цанарделї і ґраф Ґолуховский. На зїзді будуть обговорені справи потрійного союза.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїні 1 Кор. за брошур. і 1 К 30 с. за оправлену книжочку.

певно нинї у тебе. Нї? Він приходив вчера до мене і просив, щоби я позволив єму прилучити ся до моєї дружини. Він відказує на тебе, бо мусїв позбути ся кількох Менових каштанків. Найкрасшу пару я купив. Красні конї! Отже він хоче їхати до свого пана, щоби єму, як каже, „отворити очи“. Сядь же собі, тето; ти чогось дуже блїда!

Катуті не послухала того завізваня, лиш усьміхнула ся і відозвала ся голосом нїби трохи розгніваним, нїби милосердним:

— Старий а дурний; він дійстно гадає, що в каштанках ціле наше щастє і нещастє. А ти его возьмеш з собою? Він хоче Менї отворити очи? Таже єму їх нїхто не замикав!

Катуті вимовила сї слова тихо, а еї очи споглядали в землю. Та й Паакер дивив ся в землю і мовчав, але й зараз стямив ся знову і відозвав ся.

— Коли Неферт ще довше забавить ся, то я піду.

— Нї, нї! Не йди! -- перебила єму вдовиця. — Она хотіла з тобою побачити ся і повинна би зараз вернути. Ось стоїть ще нерушена еї паланичка і вино.

При сих словах відкрила она полотенце на столї, підняла чарочку з вином трохи в гору і держачи полотенце в руцї сказала відтак:

— Я тебе тут на хвилю лишу самого і подивлю ся, чи Неферт вже не вернула.

Ледви що она вийшла з веранди, а Паакер переконав ся, що его нїхто не видить, як зараз виймив фляшинку ізза пояса, подержав її в гору і помолив ся коротенько до свого Озирісового батька, а відтак виляв все з неї до чарки, що она става повна аж по самі береги.

В кілька хвиль опісля увійшла Неферт а зараз по тім і еї мати.

Паакер взяв китицю, котру поклав був его невільник на столець і приступив несьмiло з нею до молодої жівки, котра нинї ступала так певним кроком і споглядала з такою сьвідомостию себе, що аж еї матір подивила ся здивована на ню, а Паакерови здавало ся, що ще нїколи не видів еї такою красною і оживленою. А хибаж она могла любити свого мужа, коли так мало журила ся его невірностию? Чи еї серце належить тепер до якого другого. Чи то любовний напиток поставив може єго самого на місце Мени? Таки так? Бо як то она его повитала! Вже здалека наставила руку до него, позволила єму довго еї подержати, подякувала єму щиро та славила его вірність і великодушність.

Відтак сїла собі коло стола, де стояв снїданок, попросила Паакера, щоби сїв собі коло неї, розломила паланичку і стала розвідувати ся про свою тету а его матір Сетхем.

Катуті і Паакер слїдили за кождим еї рухом так, що аж серце в них товкло ся.

Тепер взяла чарку і притулила до уст, але поклала еї назад, щоби на замітку могара, що она так пізно снїдає, почервонївшись відповісти:

— З мене була досить лїнива людина, але нинї встала я раненько, щоби ще холодком піти до сьвятинї і помолити ся. Ви знаєте, що стало ся зі сьвятим бараном Амона. Страшне нещастє! Межи ереями дуже заворушилось, але благородний Бек ен Хунзу сам мене приняв і пояснив менї мій сон, а тепер менї лекше стало і я веселійша.

— І то все без мене? — спитала Катуті з легоньким докором.

— Я не хотіла тебе непокоїти — відповіла Неферт. — А впрочім — додала она почервонївшись — ти мене нїколи не береш рано до міста і до сьвятинї.

Взяла знову чарку до руки, подивилась на вино і сказала не випивши:

— Хочеш послухати, Паакере, що менї снило ся? То був якийсь дивний сон.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачова, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Ікан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Ікан, Гусятина, Керешмезо
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Ікан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Ікан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Ікан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·22	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Ікан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Ікан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Ікан, Станиславова
2·30		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Черівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Ікан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 вчо дни, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що днея
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Ікан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-російского**

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, **найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,**

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Цїнники.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* риг. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Ренї* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтогр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвелячавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).